

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De arbitrij libertate: quòd nobis à Deo data sit: & quòd in nobissitum sit,
vel salutem consequi, vel perire. cap. ix.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

esse ait, nimirum infantiam, pueritiam, adolescentiam, iuuentutem, virilem aetatem, pro-
suetam, & senilem. Has porrò septenarijs quidem metitur, non tamen cōtinuis. His autem
verbis utitur: In hominis natura septem sunt temporum vicissitudines, quas aetates appel-
lant, infans, puer, adolescens, iuuenis, vir, aetate prouectus, senex. Infans, vsque ad septem
annos est, hoc est quoad dentes eduxerit. Puer, quoad semen emiserit, hoc est vsque ad quar-
tum & decimum annum. Adolescens, quoad prima lanugo oriatur, hoc est ad tres anno-
rum hebdomades. Iuuenis, quoad totum corpus creuerit, hoc est vsque ad quatuor hebdo-
mades. Vir, vsque ad vndequingagesimum, hoc est septem annorum hebdomades. Sene-
scens, vsque ad sextum & quinquagesimum annum, hoc est septies octauum. Deinceps au-
tem senex. Enimuerò fieri potest, vt quispiam in anno tricesimo aui sit nempe vt decimo-
quarto anno pubescat, ac semē emittat: quod autem satum est, intra vnius anni spatium in
lucem editum, rursus decimoquinto anno simile sibi gignat.

Quicquid principium habet, finem quoque admittit. Quod autem finem admittit, cor-
ruptioni etiam obnoxium est.

De arbitrij libertate: quòd nobis à Deo data sit: & quòd in nobis situm
sit vel salutem consequi, vel perire. CAP. IX.

Dent. 3.

Psal. 34.

Eclli. 15.

Estes inuoco hodie coelum & terram, quòd proposuerim vo-
bis vitam & mortem, benedictionem & maledictionem.

Dic anima mea, salus tua ego sum.

Deus ab initio creauit hominem, & reliquit eum in manu
consilij sui. Apposuit tibi ignem & aquam: ad quod vo-
lueris, porrige manum tuam. Ante hominem vita & mors, bo-
num & malum. Quod placuerit ei, dabitur illi.

Luc. 17.

Rem. 6.

Ecce regnum Dei intra vos est.

An nescitis quòd cui exhibetis vos seruos ad obediendum, serui estis ei cui
obeditis?

Ignat.

epist. ad

Smyrn.

Basil.

Volentibus nobis bene agere, Deus ad largiendum promptus est.

Posui, inquit, ante faciem tuam vitam & mortem, bonum & malum, duas inter se pu-
gnantes naturas. Perpende ad iudicij tui examen, ac sedulo pondera, vtrum tuis rationi-
bus conducibilius sit, nimirum breuem ac temporaria voluptatē eligere, ac per eam sem-
piternam mortem accipere, an contra colenda virtutis causa arumnas & molestias am-
plexari, ac per eas nunquam intermoriturus delicias tibi conciliare.

Homil.

Quod

Deus non

est auct.

mal.

Gregor.

Nll.

Inferni mala non Deum authorem habet, sed nos ipsos. Initium enim & radix omnis
peccati in nobis sita sunt, atque in arbitrij nostri libertate.

Anima regiam suam dignitatem & sublimitatem, procul à plebeia vilitate sciun-
ctam, hinc ostendit, quòd nullius dominio mancipata sit, ac liberam voluntatē suarum po-
restatem habeat, arbitratiq; suo gubernetur. Cuius enim alius hoc est, quàm regis? Am-
plectamur benedictionem: ac maledictionem fugiamus. In nobis enim situm est vtrum li-
buerit eligere, illud nimirum ad quod studio atque animi alacritate propensiores fuerimus.

Chryf.

Deus ne-

minē m-

uitum

trahit.

Non semper nobiscū recta loquitur Deus: nō quod id nequeat (absit:) verum ob imbe-
cillitatē nostrā. Potest enim ipse vel nutu solo quicquid vult efficere. At nos potestatis no-
strae semel effecti, nō sustinemus ipsi in omnibus rebus obsequi. Quòd si inuitos nos ac re-
pugnantes traheret, nimirum eam, quam dedit, potestatis libertatem nobis eriperet.

Cum exploratum habeamus, quòd & velle & currere in nobis situm sit, Deum & per
voluntatem & per cursum ad opem nobis ferendam pertrahamus. Eo autē pertracto, ad
optatum rerū finē peruenimus. Expergiscamur igitur, fratres, atq; ad anima salutē nihil
non studij ac diligentiae adhibeamus: vt posteaquam hic aliquātisper in laboribus versa-
ti fuerimus, in immortalī ac senectutis experte seculo bonis immortalibus fruamur.

Iustin.

Cum Deus hominem primū effingeret, ipsius naturam ex eiusdem voluntate pende-
re voluit, experimenti gratia mandatū vnum ei imponens: quòd si seruasset, in im-
mortalī sede ipsum collocaturus esset: sin illud violaret, in contraria.

In

A In homine electio est, ut libero: in Deo largitio, ut Domino. Largitur porrò ijs qui volunt, ac summum studium adhibent, & precantur: ut salus peculiare ipsius munus sit. Clemens Alexad. Neque enim vim infert Deus (vis enim Deo inimica est) sed quærentibus largitur, & poscentibus præbet, & pulsantibus aperit.

Volentibus animis Deus fauorem suum adiungit. Sin autem velut à suffitu se remouerint, spiritus quoque diuino beneficio concessus sese contrahit.

Deus hominem liberum ac suæ potestatis condidit: ut quod sibi ipsi per socordiam & inobedientiam fecit, hoc ipsi nunc Deus per benignitatem suam ac misericordiam donet: dummodo homo ipsi dicto audientem se præbeat. Quemadmodum enim ipse violato mandato mortem sibi ipsi accersuit: sic diuina voluntati obtemperans, sempiternam vitam adipisci potest. Etenim Deus præcepta sancta nobis dedit: quæ quisquis expleuerit, salutem obtinere potest, atque à morte ad vitam reuocatus id consequetur, ut corrumpi nequeat.

In tuo arbitrio situm est, vel luce frui, vel in tenebris versari. Antequam primus homo à diuino mandato recessisset, feras omnes cicures habebat, nec quicquam ipsi ab illis iniuriæ querebatur. Ego sum ostium, ait Dominus. Itaque thesauri sapientiæ & scientiæ intra ostium abstrusi sunt. Nili. Ioan. II.

De homine nonnulli sunt qui prædicent quicquid boni vel mali facturus sit. Quocirca multi, mali genij instinctu in mala incidentes, dicunt, Væ ipsius astris, ac rursus, quòd factum quodam intereant homines, vel in fluuium, vel præcipitium, vel quocumque tandem alio modo. At hæc nugacitas peccato nõ caret. Nam Deus homini liberam electionem dedit, lucisq; & tenebrarum viam ipsi ostendit. Ac lucrum & damnum per Esaiam propheta tam his verbis indicat: Si volueritis & audieritis, bona terra comedetis: si autem nolueritis nec audieritis me, nulla vos necessitate cõstringo. Nam quod vi ac necessitate fit, fructum non habet. Ego decreta non imposui: bona aut mala tibi non præscripsi. Alioqui enim, si mihi eadem aut stuprum imperasset, perpetrare ea proculdubio necesse habuissem. Ipsius enim iussis reluctari nemo potest. Cur autem me supplicio multaret, ipsius mandatis obsequentem? Nunquam sanè hominum malum Deo cordi est. Etenim tentationes illæ, quæ hominibus cõtingunt, à diabolo excitantur. Hæc quippe Apostoli verba sunt, Nemo, cum tentatur, dicat, quia à Deo tentatur. Deus enim intentator malorum est, ipse autem neminem tentat. Vnusquisque autem tentatur à propria concupiscentia. Quod si quid boni agis, id Dei benignitati tribue: si quid mali, diaboli peruersitati ascribe. Eusebij. In facti asertorei. Esa. I. Iac. I.

DE INSTABILI RERVM HVMANARUM statu: & cui rei similis sit homo & vita ipsius: & quòd vana sunt præsentia, & umbra imbecilliora.

CAP. X.

E DVENAE & peregrini estis vos coram me. Peregrini sumus coram te & aduenæ, sicut omnes patres nostri. Dies nostri sicut umbra super terram. Nudus egressus sum de utero matris meæ, & nudus reuertar illuc. Vita mea velocior est locutione. Umbra est vita nostra in terra. Homo natus de muliere, breui viuens tempore, repletur multis miseris. Qui quasi flos egreditur, & fugit, velut umbra, & nunquam in eodem statu permanet. Homo putredo, & filius hominis vermis. Existimo me ipsum terram & cinerem. Ego sum vermis, & non homo. Ecce mensurabiles posuisti dies meos. Aduenæ ego sum apud te & peregrinus. Recordatus est quia puluis sumus. Recordatus est quia caro sunt, spiritus vadēs & nõ rediēs. Anni nostri sicut aranea meditabuntur. Defecerunt sicut fumus dies mei. Homo, sicut fœnū